

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 47.

Utgitt 24 oktober.

1927

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvori meddeles at 7 oktbr. departementet i henhold til brandlovens §§ 19 og 67 har approbert nedenstående forskrifter for feiervesen og brandsyn i Hønefoss:

§ 1. Feiermesteren ansettes med 3 måneders gjensidig opsigelsesfrist, men kan avskjediges av formannskapet med kortere varsel hvis hans forhold gjør det nødvendig.

Hans nærmeste overordnede er brandchefen.

Han har å rette sig efter de vedtatte forskrifter og efter de pålegg brandstyre og brandchef gir ham. Han skal utføre så vel den lovbevalte som efter forlangende all annen feining av piper og ildsteder.

§ 2. Feiermesteren får for sitt arbeide den faste årslønn bystyret bestemmer. Lønnen utbetales av kemneren efterskuddsvis med en tolvtedel hver måned.

For den fastsatte betaling skal han utføre alt det arbeide som ifølge lov eller forskrift tilligger ham vedrørende så vel feiervesen som brandsyn.

For feining av almindelige ovner, komfyrer, bakerovner, fabrikkpiper og andre ekstraordinære ildsteder tilkommer han dog særskilt betaling som fastsatt i § 10.

§ 3. Eventuelt nødvendig assistanse for arbeidets utførelse antas av brandchefen og betales av kommunen i henhold til bystyrets bevilgning.

Feiermesteren bekoster selv all fornøden redskap.

Feiermesteren er ansvarlig for arbeidets fullt håndverksmessige utførelse.

§ 4. Den lovbevalte feining av piper, anbringere og trukne rør skal foregå minst 5 ganger i tiden fra 1 september til 31 mai.

Kjøkkenpiper og andre piper der er i stadig bruk, dessuten minst 1 gang i tiden fra 1 juni til 31 august.

Piper i fabrikker, bakerier, røkerier og lignende bedrifter, hvor der er mer enn almindelig røkdannelse, skal feies så ofte brandchefen forlanger det, dog minst hver 6. uke.

Den lovbevalte feining skal utføres i en viss orden og med regelmessige mellomrum. Når den skal utføres, underretter feiermesteren beboerne i vedkommende hus dagen før. En ut-

7 oktbr. settelse av arbeidet for et kortere tidsrum kan innvilges, når rimelig grunn angis.

Nekter huseier eller leierboer anmeldt feining eller legger hindringer i veien for dens utførelse, skal feiermesteren straks innberette saken til brandchefen.

§ 5. Feiervesenets folk skal vise en sømmelig opptreden og utføre sitt arbeide med orden og forsiktighet til minst mulig ulempe for beboerne og huseierne.

Det er forbudt å motta drikkепenger eller traktering.

Sot skal uttas og slukkes eller avkjøles med vann og bringes ut av huset til det dertil bestemte sted.

Efter utført feining skal feierdører o. l. som åpnes under feiningen, omhyggelig lukkes.

Piper må ikke feies fra tak uten eierens samtykke.

§ 6. Feiermesteren har ved feining å etterse om taktekning, piper, ildsteder og alt som dertil hører, er i lovlig og forsvarlig stand, så at der ikke kan være fare for ildsvåde. Finner han nogen mangel, skal han øieblikkelig gjøre vedkommende eier, og i tilfelle leieren, opmerksom på den og tillike straks melde det til brandchefen.

§ 7. Brandsyn overensstemmende med brandlovens §§ 8—14, kfr. § 63, utføres av feiermesteren sammen med en dertil av brandchefen bestemt brandfunksjonær. Feiermesteren er brandsynets formann.

§ 8. Feiermesteren fører fortegnelse over alle huser i byen med oppgave over de piper, anbringere og trukne rør som efter loven er underkastet tvungen feining, og innfører all feining, brandsyn, undersøkelse av piper o. l. i protokoller autorisert av brandstyrets formann.

Protokollenes anskaffelse bekostes av kommunen.

Protokollene forevises for brandchefen for hver måned samt efter hvert brandsyn og forsynes med hans påtegnning.

§ 9. Feiermesteren skal efter ordre fra brandchefen delta i brandøvelser.

I brandtilfelle skal han uopholdelig innfinne sig på brandstedet og der melde sig til tjeneste for brandchefen, eller i hans forfall, fungerende befalingsmann.

§ 10.

- a. For feining av bakerovner, fabrikkskorstener, dampkjeler og andre ekstraordinære ildsteder har vedkommende eier eller i tilfelle leier å betale feiermesteren en godtgjørelse, hvis størrelse bestemmes av feiermesteren. Hans avgjørelse kan gjennom brandchefen innankes for brandstyret.
- b. For annen feining enn den lovbestalte betales:

For ovner og komfyrer, bryggepanner o. l. med tilhørende	7 oktbr.
rør inntil 2,0 m. lengde	kr. 0,10
For do. do. med lengere rør	» 0,15
For trukne rør pr. løpende meter over 1,5 meter	» 0,03
For mindre centralopvarmningsapparater	» 0,50
For større	—»— 1,00

- c. All feining m. v. i kommunens bygninger har feiermesteren å utføre gratis.
- d. Nye og forandrede piper og ildsteder skal, før de tas i bruk, undersøkes av feiermesteren, som utferdiger attest for deres lovlige stand. Herfor betales til feiermesteren kr. 0,50 for hver pipe gjennom 1. etasje med tillegg av kr. 0,30 for hver følgende etasje.
- e. Den under a, b og d nevnte betaling tilfaller feiermesteren, som selv har å innkreve beløpene uten utgift for kommunen.
- f. Kommunen betaler feiermesterens telefonavgift.

§ 11. Feiermesteren må ikke være borte fra byen uten tillatelse av brandchefen, som kan gi feiermesteren permisjon inntil 14 dager på betingelse av at feiningens bestyrelse i permisjonstiden er ordnet på tilfredsstillende måte uten ekstra utgift for kommunen. For lengere fravær kreves brandstyrets tillatelse.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvori meddeles at departementet i henhold til brandlovens §§ 19,9 og 67 har approbert reglement for feiervesenet i Strømsgodset, Vestfold fylke, med takstregulativ og bestemmelse om brandsynets utførelse.

Det approberte reglement m. v. er sålydende:

§ 1. Skorstenspiper, loddpiper, anbringere og trukne rør skal som regel feies en gang i månedene fra og med juni til og med september og 4 ganger i de andre måneder, altså i alt 5 ganger om året. Piper som er i stadig bruk det hele år skal feies hver annen måned. For piper i fabrikker, bakerier, røkerier og lignende bedrifter, hvor der på grunn av brennematerialets art eller fyring er mer enn almindelig sterk sotdannelse, kan brandstyret påby hyppigere feining.

Piper som sjelden brukes, eller til hvilke fører høist 2 røk-ganger, eller hvis benyttelse ikke medfører nevneverdig sotdannelse, kan efter brandstyrets bestemmelse tillates undergitt sjeldnere feining.

§ 2. Feiermesteren, der ansettes av sognestyret med 3 måneders gjensidig opsigelsesfrist, skal være eneberettiget til å foreta den lovbefalte feining av de i § 1 nevnte piper, anbringere og trukne rør.

Han skal utføre så vel den lovbefalte som efter forlangende all annen feining av piper og ildsteder efter fastsatt betaling.

7 oktbr.

§ 3. Feiermesteren skal under sin feining se efter om taktekening, piper, ildsteder og alt som dertil hører, er i lovlig og forsvarlig stand, så der ikke kan være fare for ildsvåde.

Finner han nogen mangel, skal han på stedet gjøre vedkommende eier og i tilfelle leieren opmerksom på den.

Er mangelen så alvorlig, at den kan medføre umiddelbar fare for ildsvåde, forbyr feiermesteren bruken av ildstedet eller skorstenen til feilen er rettet. Huseierne er forpliktet til å etterkomme sådanne påbud fra feiermesteren.

Feiermesteren innmelder straks de forefunne større feil eller mangler til brandchefen, som derefter tar sig av saken. Hvis huseierne ikke etterkommer brandchefens eller feiermesterens påbud, foranlediger brandchefen vedkommende dratt til ansvar gjennom politiet.

§ 4. Feiermesteren skal efter endt feining påse at soten bringes ut og legges på et forsvarlig sted. Forsåvidt huseieren holder den dertil fornødne bølge, besørger feiermesteren soten utbragt.

§ 5. Feiermesteren tilkommer betaling for utført lovbefalt og frivillig feining efter satser som fastsettes av sognestyret med godkjennelse av Kongen.

Betalingen er for tiden følgende:

I. For skorstens- og loddpiper:

a. gjennom 1 etasje 0,80

b. —»— 2 — 1,00

c. —»— 3 — 1,20

med 20 øres tillegg for hver etasje.

Kjellerrum eller kvistværelse med ildsted regnes som etasje for den pipe som optar rør derfra.

Samme betaling erlegges for besiktigelse av nye piper samt utstedelse av attest, som er påbudt i bygningsloven.

II. For fabrikkskorstener og lignende større piper samt for piper i forsamlingslokaler og lignende bestemmer brandchefen feierpengene, hvilken avgjørelse kan innankes for brandstyret.

III. For feining av kakkellovner, komfyrer, stekeovner, innmurte gryter og kjeler, bryggepanner alt med tilhørende rør samt anbringere og trukne rør kr. 0,25 pr. stk.

For større kokeinnretninger, centralopvarmningsanlegg, ovner i forsamlingslokaler o. l. fastsettes taksten av brandchefen, hvis avgjørelse kan innankes for brandstyret.

For særskilt feining efter budsendelse utenfor tur betales dobbelt takst.

§ 6. Feierpengene opkreves på stedet av feiermesteren, der leverer kvittering for det mottatte beløp.

Huseieren er ansvarlig for betaling av den tvungne feining

og betaling for frivillig feining betales av rekvirenten. For 7 oktbr. feierpenger has utpantningsrett efter restanseliste, som må være forelagt fylkesmannen til godkjennelse senest 3 måneder efter utgangen av det år, hvori feiningen er utført. Utpantningsbeløpet er prioritert i vedkommende eiendom like med eiendomsskatt til stat og kommune. Dersom utpantning ikke er avholdt innen 6 måneder efter restanselistens godkjennelse bortfaller utpantningsretten.

§ 7. Feiermesteren har uten særskilt godtgjørelse en gang årlig i løpet av sommeren efter brandchefens nærmere bestemmelse å foreta det lovbestemte brandsyn.

Herunder skal han ha sin oppmerksomhet rettet på alt som kan ha betydning for ildsikkerheten eller vidne om uforsiktighet i omgang med ild fra beboernes side.

Han skal således se efter:

1. Om brandlovgivningen og den gjeldende bygningslovs forskrifter i henseende til ildsikkerhet er iaktatt.
2. Om bygninger, som har beboelsesrum over 2^{den} etasje har fornødne brandredningsmidler, hvis der ikke er uhindret og betryggende adgang fra vedkommende beboelsesrum til å komme ut i det fri gjennom to forskjellige nedganger.
3. Om ildsteder av ethvert slags med dertil hørende brandmurer, piper, rør og annet tilbehør er i lovlig og forsvarlig stand, så at der ikke kan være fare for ildsvåde.
4. Om lett antendelige eller ildsfarlige gjenstander eller stoffer ligger således til, at der kan være fare for deres antendelse.
5. Om de påbudte brandredskaper finnes og er i brukbar stand.

Ved brandsynet føres en av ordføreren godkjent bok, som forelegges brandstyret gjennom brandchefen efter hvert brandsyn.

§ 8. Finner brandsynet mangler, skal feiermesteren straks gjøre huseieren og i tilfelle leieren kjent med disse og anvisa den beste og mest økonomiske måte å rette dem på. Samtidig skal han oppfordre vedkommende til å foreta de nødvendige utbedringer eller forandringer innen en rimelig frist. Dersom manglene ikke rettes innen denne frist, melder han saken til brandchefen, der tar sig av saken.

§ 9. Feiermesteren skal bo i distriktet, såfremt ikke formannskapet fritar ham derfor. Ved flytning skal han straks melde dette til formannskapet og brandchef.

§ 10. Feiermesteren skal med orden og nøiaktighet føre følgende av ordføreren autoriserte protokoller:

1. En oversiktsprotokoll over samtlige i hans distrikt hørende bebyggede matrikelnummer med fortegnelse over samtlige piper og ildsteder med anmerkning for piper som

7 oktbr.

etter brandstyrets bestemmelse er undergitt hyppigere eller sjeldnere feining enn foreskrevet i reglementet.

2. En dagbok hvori den foretatte feining innføres samme dag som den er utført. Likeledes innføres undersøkelse av nye piper, samt påtalte og rettede mangler.

Disse protokoller, som anskaffes av kommunen, skal til enhver tid være tilgjengelige for brandchefen og efter hans ordre innleveres til eftersyn, likesom utskrevne protokoller avleveres til opbevaring hos brandchefen.

§ 11. Trenger feiermesteren å anta svenn eller læregutt til arbeidets utførelse, skal dette skje efter formannskapetets nærmere bestemmelse.

§ 12. Feiermesteren har å underrette beboerne av vedkommende hus dagen før feining sammesteds skal finne sted.

Ønsker nogen på grunn av særlige omstendigheter dagen for feiningen noget forandret, har han så vidt mulig å etterkomme rimelige krav, forsåvidt dette lar sig gjøre uten vesentlige ulemper for arbeidet.

§ 13. Arbeidstiden for ordinær feining regnes fra kl. 5 morgen med ca. 8 timers arbeidsdag, i hvilken tid også tilsigelse til neste dags feining inngår.

§ 14. I tilfelle der fra huseierens eller leierens side legges hindringer i veien for feiningens reglementerte utførelse har feiermesteren straks å melde dette skriftlig til brandchefen.

§ 15. Han har å utføre sitt arbeide med orden og god opførsel til minst mulig ulempe for huseier eller leieboer.

§ 16. Kontrollen av feiervesenet underliggjer brandchefen.

§ 17. Feiermesteren har å finne sig i ethvert tillegg til eller forandring i denne instruks, som vedtas av sognestyret.

10 oktbr.

Skrivelse fra Socialdepartementet, hvori meddeles at departementet ifølge bemyndigelse, gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924, i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 har stadfestet en av herredsstyret i Lesja herred, Opland fylke, i møte 28 juli 1927 fastsatt vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i herredet som gjeldende inntil videre fra og med 1 november 1927 å regne.

Vedtekten er sålydende:

§ 1. Utsalgssteder, hvor salg av varer foregår, skal med de nedenfor angitte undtagelser holdes lukket fra kl. 8 aften til kl. 7 morgen.

§ 2. Søn- og helligdager holdes utsalgsstedene helt lukket.

§ 3. Julaften og nyttårsaften lukkes kl. 6 aften.

§ 4. Efter de i vedtekten fastsatte lukningstider må kunder ikke innlates. Derimot er det tillatt å ekspedere kunder og ordres, som allerede er kommet inn før lukningstiden.

§ 5. Nærværende vedtekt finner ikke anvendelse på 10 oktbr. ysterier.

§ 6. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339,2

Skrivelse fra Socialdepartementet, hvori meddeles at 11 oktbr. departementet ifølge bemyndigelse, gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924, i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 har stadfestet den av Ålesund bystyre i møte den 23 september 1927 vedtatte forandring i 1ste ledd i § 4 i den gjeldende lukningsvedtekt for utsalgssteder i Ålesund.

Vedtektens § 4, 1ste ledd, vil efter den foretatte forandring lyde således:

«Nærværende vedtekt skal også gjelde for utsalgssteder i portrum eller på andre steder i fri luft, med lukningstid på hverdager fra kl. 11 aften til kl. 8 morgen og for øvrig som under § 1, C anført.»

Den nye bestemmelse trer i kraft straks.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet, hvorved i medhold 13 oktbr. av lov nr. 4 av 9 juli 1926 § 3, 2net ledd, meddeles approbasjon på en av Tyristrand herredsstyre i Buskerud fylke under 24 september 1927 vedtatt beslutning, hvorved bestemmes at enhver eier eller besidder av hund i herredet skal holde hunden i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i tiden fra 1 mai til 1 oktober.

Denne bestemmelse gjelder dog ikke hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besidder.

Skrivelse fra Socialdepartementet, hvori meddeles at 14 oktbr. departementet ifølge bemyndigelse, gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924, i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 har stadfestet — med en mindre redaksjonell forandring — Skiptvet herredsstyres beslutning i møte den 27 august 1927 angående vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Skiptvet herred, Østfold fylke, som gjeldende inn- til videre fra og med 1 november 1927.

Vedtekten lyder i den stadfestede form således:

«Fra og med 14 april til og med 13 oktober holdes lukket fra kl. 8.30 ettermiddag til påfølgende hverdag kl. 7 formiddag. Fra og med 14 oktober til og med 13 april holdes lukket fra kl. 8 ettermiddag til påfølgende hverdag kl. 8 formiddag. På samtlige søn- og helligdager holdes lukket hele dagen. 17 mai lukkes kl. 1 ettermiddag. Aftenen før helligdager lukkes kl. 5 ettermiddag.

Overtredelse av vedtektene straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.»

14 oktbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet, hvori meddeles at departementet i medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 3 har bestemt at den som i Eidsberg herred, Østfold fylke, gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke fra 15 november 1927 å regne skal ha bevilling.

Videre har departementet i henhold til samme lovs § 5 stadfestet den av Eidsberg herredsstyre i møte den 3 ds. fastsatte vedtekt for herberger og bevertner-næringen i Eidsberg som gjeldende inntil videre fra og med 15 november 1927.

Vedtekten er sålydende:

§ 1. Enhver som driver herberge (hotell, pensjonat, kafé, losjijhus o. l.) eller bevertning med mat og drikke skal sørge for at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller som strider mot orden og sømmelighet.

Berusede personer må ikke tilstedes adgang til eller opholde sig på bevertningssteder.

§ 2. Ingen må i herberger eller på bevertningssteder gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende opptreden, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortrediges eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres, og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargerlig opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 10 aften til kl. 6 morgen. I denne tid må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted og ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder.

Det er overlatt politiet ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere der bevertning med spise skjønnes å være hovedsaken og der tillatelsen ikke antas å ville bli misbrukt. Omvendt kan politiet i alle tilfelle der det finner at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden eller der naboene forstyrres ved støi i lokalet, pålegge lukning kl. 9 aften.

Politiets tillatelse kan når som helst og uten varsel tilbakekalles.

§ 4. Anvendelse av kvinnelig betjening på bevertningssteder er tillatt. Dog kan politiet forsåvidt det måtte finne grunn dertil helt eller delvis forby anvendelse av kvinner under 18 år.

§ 5. Politiets funksjonærer kan når som helst i den tid herberger og bevertningssteder er åpne inspisere disse og alle rum, som står i forbindelse med dem.

§ 6. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslåes på et lett iøinefallende sted i ethvert herberge og på ethvert bevertningssted.

§ 7. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter loven, 14 oktbr. jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Socialdepartementet, hvori meddeles at 15 oktbr. departementet ifølge bemyndigelse, gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924, i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 har stadfestet den av Ørskog herredsstyre i møte 3 juni 1927 fastsatte nye vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Ørskog herred, Møre fylke, dog med en enkelt tilføyelse.

Vedtekten gjøres gjeldende inntil videre fra og med 1 november 1927 å regne. Fra samme dag opheves den ved kongelig resolusjon av 11 september 1914 fastsatte lukningsvedtekt for Ørskog herred.

Den nye vedtekt lyder i den stadfestede form således:

Handelsbuerne skal på kvardagane vera stengde frå kl. 7½ em. til kl. 8 fm. i tida frå og med 14 oktober til og med 13 april og frå kl. 9 em. til kl. 8 fm. ellest i året.

På sun- og helligdagar skal handelsbuerne haldast stengde heile dagen.

Dagane fyre sundagar og helligdagar skal dei i tida frå og med 14 oktober til og med 13 april vera stengde frå kl. 7½ em. og ellest i året frå kl. 9 em. til fyrste kvardag kl. 8 fm.

Den 17 mai skal der stengjast kl. 2 em.

Påske, Pinse- og Jolaften skal der stengjast kl. 6 em.

Kjøparar som er komne inn i handelsbuerne fyre stengjetid kan ekspederast.

Vedtektene gjeld ikkje kvardagane i tida frå og med 18 til og med 23 desember.

Brot mot vedtektene vert straffa etter lova (sjå straffelova § 339,2).

Skrivelse fra Handelsdepartementet til havnedirektøren, 15 oktbr. hvorved i henhold til § 57 i lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894 bestemmes at maskindrevne fartøier skal til forebyggelse av skade passere Naversund mellom Syrdalsfjord og Snigsfjord, Sør-Audnedal herred, Vest-Agder fylke, med sakte fart, ikke over 5 nautiske mil i timen.

Overtredelse av dette påbud straffes med bøter.

Plakat angående forandring i plakat av 21 oktbr. 4 august 1911 inneholdende regler for innførsel og undersøkelse av opdelt kjøtt.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

I kraft av §§ 2 og 6 i lov om kommunale slaktehus, kjøttkontroll m. v. av 27 juni 1892 (kfr. lover av 27 juli 1895, 6 august 1897, 25 juli 1910 og 14 juli 1914) bestemmes her-

21 oktbr. ved, at § 1 i kongelig plakat av 4 august 1911 (jfr. plakater av 9 februar 1912, 8 oktober 1915, 26 mai 1922 og 16 oktober 1925), inneholdende regler for innførsel og undersøkelse av opdelt kjøtt inntil videre skal lyde således:

§ 1. «Ved opdelt kjøtt forstås kjøtt av slaktede husdyr, når kjøttet er delt i fjerdedels kropper eller mindre deler.

Til kjøtt henregnes muskler med tilhørende ben, fett, bindevev og itler, fremdeles indre organer, hode og tarmer.

Opdelt kjøtt kan innføres til:

1. Oslo,
2. Drammen,
3. Horten,
4. Tønsberg,
5. Skien,
6. Arendal,
7. Kristiansand,
8. Stavanger,
9. Haugesund,
10. Bergen,
11. Trondhjem,
12. Bodø.

Innførsel av sådant kjøtt til andre steder enn de her nevnte er forbudt. Landbruksdepartementet kan dog for enkelte tilfelle tillate innførsel til andre steder.»

Gitt på Oslo slott den 21 oktober 1927.

Under vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

21 oktbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved fastsettes følgende reglement angående bruk av statsflagget og handelsflagget:

§ 1. I henhold til lov om Norges flagg av 10 desember 1898 § 1 skal Norges handelsflagg være høirødt og delt i fire rettvinklede firkanter ved et mørkeblått kors der er adskilt fra de røde firkanter ved en hvit bord.

Flaggets bredde skal forholde sig til dets lengde som 16 til 22. De to røde firkanter nærmest flaggstangen skal være kvadratiske og hvert av dem innta 6/16 av flaggets bredde eller 6/22 av dets lengde. De to ytre firkanter som er av samme bredde som de kvadratiske, skal innta 12/22 av flaggets lengde.

Bredden av det blå kors skal utgjøre 2/16 av flaggets

bredde eller $\frac{2}{22}$ av dets lengde, og bredden av den hvite 21 oktbr. bord $\frac{1}{16}$ av flaggets bredde eller $\frac{1}{22}$ av dets lengde.

§ 2. I samme lovs § 2 er det bestemt at nevnte flagg skal benyttes på handelsfartøier når de i utenlandsk havn ønsker å erholde beskyttelse og bistand av Norges legasjoner, konsuler eller handelsagenter.

Videre er det bestemt at samme flagg med splitt og tunge benyttes på statens offentlige bygninger, post- og tollfartøier, dog således at i postflaggets og tollflaggets midte anbringes et hvitt felt hvori ordene «Post» eller «Toll» med krone over.

§ 3. I henhold til lovens § 2 bør anvendelsen av flagg med splitt og tunge, forsåvidt bygninger angår, være innskrenket til kun å gjelde de av statens offentlige institusjoner benyttede bygninger der enten er statens (statskirken) eiendom eller som er leiet av staten og for den vesentligste del benyttes av vedkommende statsinstitusjoner.

Denne innskrenkning gjelder dog ikke forsåvidt angår Norges utenrikske stasjoner. Derimot er der ikke adgang til å anvende splittflagg på hus som er statseiendom, når bygningen helt eller for den vesentligste del er bortleiet til private.

Videre bør fartøier, leiet av tollvesenet og av statens havnevesen være berettiget til under sin tjeneste å føre splittflagg.

Postførende fartøier kan bruke postflag bare når skibet er norsk og rederiet har kontrakt med staten om postførsel, og kun i de ruter kontrakten om postførselen gjelder. Skib som bare fører skibsbrev eller kun har postkasse ombord, må bare bruke postflagg efter poststyrets spesielle tillatelse.

Ved utstillinger, dyrskuer, fester o. lign., som ikke arrangeres av staten, må statsflagg ikke benyttes.

§ 4. Statsflagget bør i almindelighet kun heises på de offisielle festdager (1. Nyttårsdag, 1. Påskedag, 1. Pinsedag, 1. Juledag) og når flagning offisielt er påbudt.

De offisielle flaggdager er:

17 mai, 7 juni, 2 juli (H. K. H. Kronprinsens fødselsdag), 3 august (H. M. Kongens fødselsdag), og 26 november (H. M. Dronningens fødselsdag).

Videre er det almindelig at der også flagges fra offentlige bygninger Olsokdagen (29 juli).

Dessuten kan der også flagges med statsflagg ved andre høitidelige og festlige anledninger innen nasjonen eller kongehuset og ved offisielle besøk av medlemmer av kongehuset og av utenlandske statsoverhoder og fyrstelige personer, samt når det av hensyn til den av vedkommende statsinstitusjon utøvede virksomhet måtte anses særlig viktig eller ønskelig.

21 oktbr. Derimot må statsflagget ikke heises ved høitideligheter av helt privat karakter uten i forbindelse med den av vedkommende statsinstitusjon utøvede virksomhet.

§ 5. Flagget heises på stang på taket eller fra siden av bygningen eller på frittstående stang; på fartøi på flaggspill akter eller under gaffelen.

§ 6. Flagget heises i månedene mars til oktober ikke før kl. 8 formiddag, i månedene november til februar ikke før kl. 9 formiddag. Flagget nedhales ved solens nedgang, dog ikke senere enn kl. 9 eftermiddag, hvis solen går ned efter denne tid.

I de nordlige landsdeler blir flagget i den mørke årstid ikke å heise før kl. 10 formiddag og nedhales senest kl. 3 eftermiddag.

Flagning på fartøier retter sig efter de almindelige regler for flagning til sjøs.

På tollvesenets bygninger og fartøier samt på havnevesenets fartøier kan der også flagges utenfor de ovennevnte tider. Nærmere bestemmelse herfor gis av vedkommende departement.

§ 7. Alle spørsmål om bruk av statsflagg på offentlige bygninger blir i tvilstilfelle gjennom vedkommende fagdepartement å forelegge for Utenriksdepartementet.

21 oktbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til lov om domstolene av 13 august 1915 § 222 bestemmes:

Statstjenestemenn, som har fått sakførerbevilgning og som går inn under bestemmelsen i domstolslovens § 222, siste ledd, kan ikke utøve sakførervirksomhet, medmindre Kongen gir særskilt tillatelse til det.

Denne bestemmelse kommer inntil videre ikke til anvendelse på militære tjenestemenn.

21 oktbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:

I. I medhold av § 32 litra e i lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin m. v. fastsettes forskrifter om optagelse av bestilling på vin, fruktvin og mjød.

II. De forskrifter som er fastsatt ved kongelig resolusjon av 13 november 1925 om optagelse av bestilling på vin, fruktvin, mjød og øl med en alkoholstyrke av over 4,75 volumprocent opheves.

III. Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

De i post I omhandlede forskrifter er sålydende:

§ 1.

a. Mellemmann kan ikke innlede, opta eller avslutte bestilling eller kjøp av vin, fruktvin og mjød hos andre enn salgs- eller skjenkeberettigede.

- b. Mellemmann kan ikke personlig, ved fullmektig eller 21 oktbr. skriftlig gjøre henvendelser til andre enn salgs- eller skjenkeberettigede om kjøp eller bestilling av sådan vare. Dog kan utenlandske firmaer direkte eller gjennom mellemmann sende sine prislister til andre enn salgs- eller skjenkeberettigede.

§ 2.

- a. Mellemmann kan ikke opta eller formidle bestilling på sådan vare som nevnt i foregående paragraf eller gjøre henvendelser om kjøp eller bestilling av sådan vare før han har meldt til Det Kongelige Departementet for Sociale Saker at han vil drive sådan virksomhet.
- b. Mellemmannen skal til enhver tid holde Det Kongelige Departement for Sociale Saker underrettet om hvilke firmaer han representerer.
- c. Mellemmenn må ha løst handelsbrev (handelspass) for å kunne drive sin virksomhet.
- d. Den som er dømt for overtredelse av nærværende forskrifter må ikke optre som mellemmann uten departementets tillatelse.

§ 3. Representanter for de franske vinhus som omfattes av artikkel 5 i undertegningsprotokollen til den norsk-franske konvensjon av 12 april 1927 kan foruten å drive den efter § 1 tillatte virksomhet også overensstemmende med lov om handelsnæring av 16 juli 1907 § 14 på vegne av vedkommende hus opta bestilling hos private forbrukere på vin, som ikke inneholder mer enn 14 volumprocent alkohol. Sådan virksomhet kan dog ikke påbegynnes før mellemmannen har fått bevilling hertil fra Det Kongelige Departement for Sociale Saker.

Bevillingen er betinget av at mellemmannen avgir skriftlig erklæring om at han ikke innehar agenturer for andre enn franske vinhus, og at han ikke på nogen måte er interessert i salg av andre enn franske vine.

§ 4. Ved mellemmann forståes i disse forskrifter personer (handelsreisende, agenter eller andre) som for andres regning innleder eller avslutter kjøp eller bestilling av sådan vare som omhandlet i § 1.

§ 5. Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge disse straffer; jfr. § 47 i lov av 5 april 1927.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til § 4 i lov 21 oktbr. om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på vedtak av Egersund bystyre i møte 29 september 1927 om nedenstående forskrifter for kontroll med salg av melk:

21 oktbr. § 1. All melk og fløte, der selges i Egersund, er underkastet helserådets kontroll.

Helserådet er berettiget til overalt innen byens grenser å utta prøver av melk og fløte. Prøven erstattes på forlangende medmindre melken eller fløten viser sig utjenlig til menneskeføde. Det kan i fornødent fall forby at melk eller fløte blir solgt eller utbragt i byen, før undersøkelse er foretatt. Undersøkelsen skal foregå så hurtig efter prøveuttagningen at varen ikke blir bedervet.

Helserådet kan når som helst la meierier, melkeutsalg og fjøs innenfor bygrensen besiktige.

Helserådet kan med vedkommendes samtykke inspisere de gårder og steder, som produserer melk til forhandling i Egersund.

For utenbys melkeleverandører til byen gjelder at melketilførsel fra bestemt sted, meieri eller annet produksjonssted kan forbydes av helserådet, såfremt dette f. eks. gjennom laboratorieundersøkelse mener å ha begrunnet mistanke om, at de sanitære forhold på vedkommende sted er mangelfulle, og leverandørene ikke samtykker i å la forholdet undersøke av kontrollfunksjonær utsendt av helserådet, eller ikke vil rette sig efter de gitte påbud.

§ 2. Enhver, som i Egersund selger eller formidler salg av melk eller fløte, enten vedkommende har fast utsalgssted eller ikke, skal være forpliktet til på helserådets forlangende

1. å meddele helserådet fra hvilke fjøs vedkommende mottar sine varer,
2. å meddele helserådet en fortegnelse over faste kunder,
3. uten ophold eller utgifter for kommunen å fremlegge for helserådet, på et av dette opstillet skjema, erklæring fra læge eller dyrlæge eller bevidnelse på annen måte, som helserådet måtte godkjenne, om sundhetsforholdene og melkestellet i vedkommende meieri, innveiningsstasjon, fjøs eller gård. Nedlegger helserådet av sanitære grunner forbud mot salg, kan der kreves ny bevidnelse, som foran nevnt, som betingelse for å tillate salget gjenoptatt.

Anmeldelsesplikt til helserådet.

§ 3. Ingen må innføre melk i erhvervsoiemed uten forutgående anmeldelse til helserådet.

§ 4. Meierier og større etablissementer i Egersund til forhandling av melk eller tilvirkning av melkeprodukter, må ikke innredes eller tas i bruk, før helserådet har godkjent plass og plan for anlegget.

§ 5. Ethvert lokale bestemt til forhandling av melk må 21 oktbr. i forveien være anmeldt for og godkjent av helserådet.

Flytning av melkeforretning så vel som opprettelse av filial, skal likeledes anmeldes for og godkjennes av helse-
rådet.

§ 6. Ethvert tilfelle (derunder også basilleutskillere) av ondartet smittsom sykdom blandt leverandørens husstand og betjening eller blandt besetningen skal straks meldes til helserådet.

Melkens behandling på produksjonsstedet.

§ 7. Helserådet kan for enkelte tilfelle gi regler for fjøsstellet og melkens behandling innenfor bygrensen. Det kan forby salg av melk eller fløte fra meierier, fjøs eller forretninger i Egersund:

1. hvis innehaveren nekter helserådets funksjonærer adgang til å foreta nødvendige undersøkelser, utta prøver o. l.
2. som tross påminnelser ikke etterkommer de gitte regler for melkens sunde og renslige behandling, fremstilling, transport og forhandling,
3. når der er optrått smittsom sykdom blandt dyr eller mennesker (derunder også basilleutskillere). Til smittsom sykdom i denne forbindelse regnes ikke tuberkulose hos mennesker. Forbudet gjelder så lenge der er smittefare til stede.

§ 8. Helserådet kan forby innførsel til Egersund av melk fra produsent under følgende forhold:

1. Når der optrer smittsom sykdom blandt gårdens folk, eller når der blandt disse finnes personer, som er smitteførende uten å fremby tydelige sykdomstegn (basilleutskillere). Forbudet gjelder så lenge der er smittefare til stede.
2. Når der blandt melkepersonalet finnes personer, som har eksem eller væskende sår på hender eller armer eller som kommer i berøring med personer, som lider av smittsom sykdom, for tuberkuloses vedkommende med den begrensning som følger av tuberkuloselovens § 10 (lov av 8 mai 1900).
3. Når melkeprodusent ved smittsom eller mistanke om smittsom sykdom blandt melkepersonalet undlater å henvende sig til læge.
4. Når melken stammer fra syke dyr, som lider av sykdommer der kan meddele melken sundhetsskadelige egenskaper som:

- 21 oktbr. a) ondartet smittsom husdyrsykdom eller andre febersykdommer,
 b) tuberkulose eller almindelig avmagring,
 c) jurbetendelse, akutt eller kronisk, med fnokker eller slingser i melken,
 d) koppper eller andre væskende sår på patter eller jur,
 e) tilbakeholdelse av etterbyrden, børbetendelse, stinkende børflod o. l.
 f) sterkere diaré,
 g) stinkende fløirmasser på patter, jur eller buk,
 h) når melken stammer fra dyr, som behandles med lægemidler som kan gjøre melken skadelig eller usmakelig.
5. Når der finnes misligheter ved den til salg frembudte melk, ved spannene eller ved melkestellet for øvrig. Melkespannene skal være ordentlig fortinnet, rustfrie og rene og dertil forsynt med tettsluttede lokk uten klut.
6. Når melken kommer fra fjøs hvor renhold, lystilførsel, luftveksel eller vannforsyning ikke er tilfredsstillende, eller hvor kjørene ikke holdes forsvarlig rene. Gårdens og fjøssets vannforsyning må være beskyttet mot forurensning fra privet, gjødselplass, skyllevann fra husholdning, overvann fra vei eller gjødslet mark.
7. Når personalet under melkningen ikke viser den størst mulige renslighet med egen person, særlig med vaskning av hendene, eventuelt koens jur og alle gjenstander og redskaper, som melken kommer i berøring med.
8. Når melkens siling, avkjøling og opbevaring ikke foregår under forhold, som utelukker, at melken forurenses eller bederves. Siling og avkjøling skal foregå straks etter melkingen i et rent og godt utluftet siderum til fjøset eller helt utenfor dette på et sted hvor melken ikke kan trekke til sig dårlig luft eller på annen måte bli forurensset. Avkjølingsvannet må også være rent. Hunder og katter må holdes borte fra melkesil og spann. Silen må være i god stand og alltid holdes ren. Sammenblanding av morgen- og aftenmelk er forbudt.
9. Når melkespann eller transportspann ikke er rensset på betryggende måte. Spannene skal snarest mulig etter benyttelsen rengjøres på følgende måte:
- a) først skylles spann og lokk to ganger i rent kaldt vann,
 b) derefter vaskes spann og lokk med varmt vann, litt kalk (eller soda) og stiv børste,
 c) atter gjentagende skyllinger i rent, kaldt vann,
 d) til slutt skylling i kokhett vann således at spann og lokk tørker av sig selv. Bruk av klut til rengjøring og tørring av spann innvendig er ikke tillatt,

e) derefter henstilles spann og lokk til tørring og luftning med bunnen opad på et rent og tørt, lyst og luftig sted. 21 oktbr.

10. Når der foregår sanitære misligheter ved melkens transport. Kjøretøi eller annet befordringsmiddel som brukes til melketransport skal holdes forsvarlig rent og må ikke anvendes til transport av gjødsel, avfall o. l.

Det er forbudt å sitte på spannene.

Melkespannene må ikke benyttes til transport av andre varer enn melk.

Før forbud nedlegges skal helserådet gjennom vedkommende forhandler, eller direkte, gjøre produsenten oppmerksom på de påpekte misligheter med henstillen om straks å rette disse, da melkesalget ellers vil bli forbudt. § 9. Det er forbudt å selge melk eller fløte som:

1. i farve, lukt eller utseende adskiller sig fra det normale,
2. stammer fra kjøer der har kalvet for mindre enn seks dager siden. Sådant melk kan dog selges som råmelk, når den uttrykkelig er betegnet som sådan,
3. stammer fra kjøer der lider av de i paragraf 8,4 nevnte sykdommer, eller behandles med lægemidler som nevnt i samme paragraf,
4. er forfalsket, f. eks. med blanding av vann eller is eller tilsatt konserveringsmidler,
5. inneholder så meget smuss at den efter 2 timers henståen avsetter et tydelig bunnfall,
6. er syrlig og ikke holder kok eller som avfarves ved reduktaseprøven i løpet av 2 timer,
7. er omdannet til rømme, tykkmelk eller kjernemelk med mindre disse melkesorter er fremstillet av melk, som tilfredsstiller de før nevnte sanitære fordringer.

§ 10. Under betegnelsen nysilt melk kan kun forhandles melk der ikke er berøvet nogen av sine naturlige bestanddeler.

Om melk som selges under særskilt betegnelse som «barnemelk», «kontrollert melk», «kulturmelk» m. m.

§ 11. All melk og fløte som selges i Egersund under særskilte betegnelser, såsom barnemelk, kontrollert melk, melk eller fløte fra tuberkulinundersøkt besetning o. l. må i enhver henseende svare til betegnelsen. Helserådet kan forlange bevidnelse herom og i tilfelle uten opphold kreve fremlagt erklæring fra læge eller dyrlæge eller på annen av helserådet godkjent måte om sundhetsforholdene og melkestellet i vedkommende meieri, innveiningsstasjon, fjøs eller gård.

21 oktbr.

Finnes forholdene ikke tilfredsstillende og blir disse tross henstilling fra helserådet ikke snarest rettet, kan dette nekte leverandøren å levere melk og fløte i Egersund under betegnelsen som oven nevnt.

Også pasteurisert melk eller fløte, forskjellige sorter kulturmilk og lignende må svare til den betegnelse under hvilken den frembydes til salg.

§ 12. Det er forbudt å selge, utmåle eller overhelle melk på åpen gate, portrum, trappegang eller gårdsplass.

Meierier og melkeutsalg.

§ 13.

1. For mottagelsen av melken skal der utenfor meieriet være en solid cementert rampe, således at melkespannene kan tas fra vognen direkte bort på rampen, hvorved det undgås å sette spannene ned på gårdsplassen.
2. Utsalgssteder skal ha egen inngang fra gaten. Hvor trafikken krever det kan helserådet påby, at der i utsalgslokalet skal være en dør for inngang og en for utgang. Utsalgssteder for melk og fløte må ikke benyttes til beboelse.
3. Lokalet skal ha en høide av minst 2,5 m. under taket, vegger og tak må ha tette glatte flater, som skal være oljemalt, hvitmalt eller beklædd med stoff, som kan vaskes. Gulvet skal bestå av et for fuktighet ugjennemtregelig materiale, disken skal være av marmor, glass eller annet lignende materiale.
4. Lokalet skal være lyst og luftig, vel vedlikeholdt, lett å holde rent, forsynt med elektrisk lys, springvann, vask med vannlås, såpe og rene håndklær. Der skal være adgang til varmt vann i fornøden mengde fra siderum.
5. I melkeutvalgene må kun drives handel med melk og fløte samt smør og egg. Utsalg av melk fra almindelige butikker kan skje på nærmere av helserådet fastsatte betingelser. Helserådet kån påby at eldre meierier og melkeutsalg innredes overensstemmende med disse forskrifter, såfremt det av sanitære grunner finner det påkrevet.
6. I og utenfor lokalet hvor melkeutsalg foregår skal der til enhver tid herske orden og renslighet. Spyting og all bruk av tobakk i melkeutsalg er forbudt. Flueplagen skal mest mulig motarbeides, lokalene skal daglig luftes og gulvene daglig vaskes efter endt arbeide eller oftere om fornødent. Feining er i det hele tatt forbudt. Lokalene i sin helhet skal vaskes én gang i måneden, vinduer og dører hver åttende dag. Under rengjøring må hverken melk eller melkekar forurennes.

7. Det til meieri eller melkeutsalgs hørende privet skal 21 oktbr. være innrettet som vannklosett, hvis beliggenhet i hvert enkelt tilfelle skal godkjennes av helserådet.
§ 14.

1. Melk eller fløte må kun opbevares i og selges fra for-
tinnede og rustfrie melkespann eller hele og glasserte
stentøibeholdere eller flasker. Disse må anbringes såle-
des, at forurensning av melken er utelukket.
2. Alle til melkens forhandling benyttede mål, skal være
forsynt med hensiktsmessig håndtak, så at hendene ikke
kommer i berøring med melken.

Ved mottagelse av melk på meieriet plikter meieriet
å føre daglig kontroll med melk og med spann fra hver
enkelt leverandør.

Hver leverandørs melk tømmes først over i et sær-
skilt spann og når den ansvarshavende mottager på mei-
eriet har forvissnet sig om, at melk og spann er i orden,
tømmes melken over i fellesbeholder.

3. Melken skal holdes mest mulig avkjølt på meieri eller
utsalg.
4. Under utmålingen av melken må spannet ikke holdes
over melkebeholderen, så spillmelk kan løpe ned i denne.
Denne bestemmelse gjelder også for fløte.
5. Alle melkebeholdere og redskaper skal rengjøres minst
én gang daglig. Rengjøringen skal foregå således som
i § 8.9 bestemt. I meierier skal melkespann og rørled-
ninger for melk damprenses etter hver gangs bruk.
6. Centrifugeslam skal brennes.

§ 15.

1. Alle personer som behandler melk eller fløte skal iakttå
størst mulig renslighet med sin person og være iført
ren vaskbar overklædning samt hvit hovedbedekning,
som byttes minst 2 ganger i uken og som kun benyttes
i melkelokalene. Personalet på meieri eller melkeutsalgs
skal vaske hender og armer før de går til sitt arbeide
samt umiddelbart etter bruk av klosett.
2. Optrer tegn på smittsom sykdom (diaré, ondt i halsen,
feber o. l.) blandt personalet, i dettes familie eller hus-
stand for øvrig, skal det straks anmeldes til helserådet.
3. Personer med sykdom i smittefarlig form, med utbredt
hudsykdom, eller personer som er basilleutskillere må
ikke ha befatning med melkestellet. For tuberkuloses
vedkommende forholdes som påbudt i tuberkulose-loven.
4. Dersom bestemmelser i paragraf 13, 14 og 15 ikke
overholdes, kan helserådet efter forgjeves å ha gitt ad-
varsel, beslutte at forretningen skal lukkes.

21 oktbr.

Særlige bestemmelser.

§ 16.

1. Alle spann skal være merket således, at det kan ses hvem der er dets Eiermann.
2. Efter spesielt pålegg fra helserådet kan det forlanges, at melk eller fløte fra bestemt angitt fjøs eller meieri ikke sammenblandes med melk eller fløte, som forhandles.
3. Hvis helserådet av spesielle sanitære grunner, f. eks. opptredende epidemi blandt mennesker og dyr, anser det for påkrevet, kan det påby at melk skal pasteuriseres for den selges, uten at den samtidig betegnes som pasteurisert melk, og at det skal være forbudt å blande den med rå melk.
4. Melk eller fløte som på grunn av lukt, smak, betydelig smussinnhold, uren behandling eller av annen årsak anses for å være uskikket til menneskeføde, kan efter beslutning av helserådet eller på dets vegne helserådets ordfører utslåes eller på annen måte forhindres solgt som menneskeføde.

§ 17. Helserådet kan under særlige forhold tillate avvikelser fra disse forskrifter.

§ 18. Overtredelse av disse forskrifter straffes i henhold til de til enhver tid gjeldende bestemmelser.

§ 19. Et eksemplar av disse melkeforskrifter skal være opslått i ethvert melkeutsalg og for meieriets vedkommende også i melkens mottagelsesrum.

§ 20. Disse forskrifter trer i kraft 3 måneder efter den dag de er approbert.

21 oktbr.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til § 11, jfr. § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på vedtak av herredsstyret for Nordre Land herred, Opland fylke, i møte 6 juli 1927 om endring av § 10 i de ved kongelig resolusjon av 11 juni 1915 approberte almindelige helseforskrifter for herredet.

Helseforskriftenes § 10 vil efter den approberte endring lyde således:

«I herredet må ikke utenbygdsfra innførte brukte gangklær, sengklær eller stoppede møbler avhendes eller selges, medmindre der fremlegges attest fra helserådet for at de er desinfisert på betryggende måte.»

21 oktbr.

Kongelig resolusjon, hvorved departementet for Handel, Sjøfart, Industri og Fiskeri bemyndiges til å meddele stadfestelse på de beslutninger

som kommunestyrene i rikets kjøpstæder og ladesteder måtte 21 oktbr. fatte i medhold av § 25 i lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes at den areal-21 oktbr. grense som er omhandlet i jordkonsesjonsloven av 10 desember 1920 § 1, 3dje ledd, for Våle herred, Vestfold fylke, fastsettes til 200 dekar, og at den kongelige resolusjon av 12 juli 1918 om nedsettelse av grensen for herredet til 50 dekar opheves.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon, hvorved der i medhold av § 29 i 21 oktbr. lov om laks- og sjørrettfiskeriene m. v. av 8 april 1905 utferdiges følgende bestemmelser angående fisket i sjøen på en strekning ved utløpet av Hopenelven i Hopen herred, Møre fylke:

1. Kastenot med mindre maskar enn 5,8 cm. millom knutane i våt tilstand sameleis som setjegarn eller liknande reidskap utan umsyn til maskestorleiken må ikkje nyttast til fiske i sjøen innan en avstand av 250 m. frå Hopenelvi i Hopen herad.
2. Dessa reglar vert gjeldande inntil vidare.
3. Brot på dessa reglar vert straffa.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til byskattelovens 21 oktbr. § 6 meddeles stadfestelse på den av Oslo bystyre i møte 29 september 1927 fattede beslutning om tillegg til skattetakstvedtekten for Oslo.

Den stadfestede beslutning er sålydende:

1. Vedtekten av 1913 om skattetakster over fast eiendom i Oslo gis følgende tillegg:

§ 15. «Bystyret kan beslutte, at bygning som helt eller delvis tjener til beboelse og hvis opførelse er påbegynt efter vedtekstens stadfestelse, skal være helt eller delvis fritatt for eiendomsskatt i et tidsrum av inntil 20 år, regnet fra den tid da bygningen er ferdig.»

2. Bygninger, hvis opførelse er påbegynt efterat stadfestelse måtte være meddelt på den under punkt 1 vedtatte beslutning, og som helt eller delvis tjener til beboelse, kan av formannskapet på særskilt andragende helt eller delvis fritas for eiendomsskatt i et tidsrum av inntil 20 år, regnet fra den tid da bygningen er ferdig.

Formannskapet bestemmer i hvilken utstrekning en sådan bygning som kun delvis tjener til beboelse skal være skattefri, og har likeledes adgang til senere å opheve skattefriheten, såfremt bygningens karakter som beboelseshus helt eller delvis forandres.

21 oktbr. 3. Bystyret fastsetter sådan vedtekt om fradrag for tap ved boligbygning i henhold til byskattelovens § 38:

«Har et gårdaktieselskap eller lignende under selvstendig bestyrelse stående selskap under ekstraordinære konjunkturforhold erhvervet beboelseshus til overpris og pantgjelden overstiger eiendommens verdi kan ligningsmyndighetene tilstå en passende avskrivning i selskapets årsinntekt.

Ligningsmyndighetene avgjør ved sitt skjønn for hvert enkelt tilfelle om og i hvilken utstrekning sådan overprisavskrivning ved årets ligning kan innrømmes.

Nærværende vedtekter får anvendelse første gang på ligningen for 1928—29.»

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.